MINISTERSTVO FINANCÍ
39 – odbor Správní činnosti

PID: MFCRGXCUPV
Č. j.: MF-63867/2025/3903-12
Zpracovatel: Ing. Mgr. Jana Josífková

Praha

Příjemce rozhodnutí:

Karlovarský kraj
Závodní 353/88
360 06 Karlovy Vary

IČO 70891168

R O Z H O D N U T Í
o nařízení přezkoumání rozhodnutí

Ministerstvo financí, jako příslušný orgán podle § 122 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), po předběžném posouzení pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 ze dne 11. 3. 2025, vydané Magistrátem města Karlovy Vary, a řízení zastaveno,

rozhodlo takto:

Nařizuje se podle § 121 odst. 1 daňového řádu přezkoumání pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025.

Odůvodnění:

I. Podnět k nařízení přezkoumání rozhodnutí a vyjádření krajského úřadu

[1] Ministerstvu financí byl dne 15. 12. 2023 doručen podnět Magistrátu města Karlovy Vary, se sídlem Moskevská 2035/21, 360 01 Karlovy Vary (dále též „správce daně“), k přezkoumání rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým krajský úřad v odvolacím řízení zrušil rozhodnutí č. j. 2471/OFE/22-45 ze dne 11. 3. 2025 (dále jen „rozhodnutí o odvolání“), vydané správcem daně podle § 113 odst. 1 písm. b) daňového řádu v řízení o odvolání Karlovarského kraje, IČO 70891168, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary (dále též „poplatník“), proti platebnímu výměru

správce daně č. 9095007123/1 na místní poplatek za užívání veřejného prostranství, č. j. 2471/OFE/22-39 ze dne 16. 12. 2024, ve znění rozhodnutí správce daně o opravě zřejmých nesprávností č. j. 2471/OFE/22-40 ze dne 9. 1. 2025 (dále též „platební výměr"), a zastavil řízení. Obsahem podnětu správce daně je též námitka podjatosti všech úředních osob krajského úřadu při vyřizování odvolání poplatníka proti platebnímu výměru. Ministerstvo financí potřebu úpravy podmínek pro vedení řízení posoudilo v samostatném řízení.

[2] Správce daně vyslovil pochybnost ohledně souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Uvedl zejména, že poplatník v odvolání zopakoval argumentaci, kterou uváděl již ve svém předchozím odvolání, a správce daně ji „…*v předchozích řízeních podrobně a vyčerpávajícím způsobem vypořádal…"*. Rovněž poukázal na snahu krajského úřadu o přenesení poplatkové povinnosti k poplatku za užívání veřejného prostranství z poplatníka na společnost GEOSAN GROUP a. s., IČO 28169522, se sídlem U Nemocnice 430, Kolín III, 280 02 Kolín, která byla zhotovitelem díla „Revitalizace Císařských lázní Karlovy Vary". Tato snaha vyplývá mj. z krajským úřadem nově založeného důkazu, konkrétně ze smlouvy o dílo, uzavřené mezi poplatníkem a společností Císařské lázně – GEOSAN GROUP – Metrostav (ev. č. KK03702/2019), v níž je na str. 325 položka „*035002000 – pronájem ploch nebo objektů a zábory pozemků*", kterou má být prokázán úmysl zhotovitele uhradit poplatek za užívání veřejného prostranství (dále též „poplatek"). Správce daně dále zpochybňuje důkaz provedený smlouvu ev. č. KK03170/2018, uzavřenou mezi poplatníkem a společností INVESTON, s.r.o., k prokázání závislosti poplatníka na této společnosti při získání informací ohledně délky záboru veřejného prostranství. V další argumentaci správce daně zpochybňuje možnost aplikace nálezu Ústavního soudu sp. zn. ÚS 21/02 ze dne 22. března 2025 na poplatkovou povinnost poplatníka. Poukazuje též na důsledek krajským úřadem zrušeného rozhodnutí č. j. 2471/OFE/22-5 ze dne 26. 5. 2022 a zastavení řízení o žádosti poplatníka o osvobození od placení poplatku, který spatřuje v absenci možnosti v řízení o stanovení poplatku se tímto nárokem poplatníka zabývat.

[3] Krajský úřad k podnětu poskytl vyjádření č. j. KK/1697/LP/22-60 ze dne 20. 1. 2025, v němž se neztotožnil s argumenty správce daně. Odkázal na obsáhlé odůvodnění v napadeném rozhodnutí, v němž všechny námitky správce daně podrobně vypořádal. Nad rámec svého odůvodnění zdůraznil skutečnost, že prvoinstanční správce daně nerespektoval právní názor krajského úřadu, vyjádřený v rozhodnutí č. j. KK/1697/LP/22-46 ze dne 2. 12. 2024, a v řízení o stanovení poplatku rezignoval na svoji povinnost posoudit nárok na osvobození od poplatku. Ke sporné otázce, zda zhotovitel může být v postavení poplatníka, poukázal na konstantní judikaturu správních soudů, podle které pro účely určení osoby poplatníka není rozhodující role investora, ani kdo má ze stavby prospěch, nýbrž kdo fakticky zvláštním způsobem veřejné prostranství užívá.

II. Stručné shrnutí dosavadního skutkového stavu

[4] Obecně závaznou vyhláškou č. 10/2019 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství (dále jen „obecně závazná vyhláška") zavedlo Statutární město Karlovy Vary na svém území s účinností od 4. 1. 2020 místní poplatek za užívání veřejného prostranství.

[5] Podáním ze dne 11. 4. 2022 (doručeným správci daně 12. 4. 2022) ohlásil poplatník zvláštní užívání veřejného prostranství - pozemků p. č. 903/1 a p. č. 903/2 v obci a kat. území Karlovy Vary (dále též „pozemek 903/1“ a „pozemek 903/2“), za účelem umístění stavebních buněk a následně umístění zařízení staveniště, skládky stavebního materiálu.

[6] Podáním ze dne 5. 5. 2022 (doručeným správci daně dne 6. 5. 2022) oznámil poplatník změnu ohlášených údajů, když zrušil původně ohlášené zvláštní užívání pozemku 903/1 s odůvodněním, že uvedený pozemek je zabrán ke zvláštnímu užívání společností GEOSAN GROUP, a.s., IČO 2869522 (dále jen „zhotovitel“), a současně uplatnil nárok na osvobození od poplatkové povinnosti za zvláštní užívání pozemku 903/2. Nárok na osvobození zdůvodnil vlastnictvím uvedeného pozemku, s poukazem na nález Ústavního soudu Pl. 21/02 ze dne 22. 3. 2005. Rovněž uvedl, že pozemek je využit pro uskladnění stavebního materiálu, zařízení staveniště a lešení, většina plochy je však tvořena zelení, která zůstává zachována a užívání není pro veřejnost omezeno. Podání správce daně posoudil jako žádost o osvobození a řízení rozhodnutím č. j. 2471/OFE/22-5 ze dne 26. 5. 2022 zastavil. Uvedeným rozhodnutím nepřipustil ani změnu podaného ohlášení.

[7] Proti rozhodnutí správce daně č. j. 2471/OFE/22-5 se poplatník odvolal. O odvolání rozhodl krajský úřad, který rozhodnutím č. j. KK/1697/LP/22-8 ze dne 20. 12. 2022 zrušil rozhodnutí správce daně a současně rozhodl o osvobození poplatníka od placení poplatku z pozemku 913/2. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 20. 12. 2022.

[8] Rozhodnutím č. j. MF-7476/2023/3903-7 ze dne 25. 4. 2023 Ministerstvo financí nařídilo přezkoumání rozhodnutí krajského úřadu č. j. KK/1697/LP/22-8, když dle jeho názoru měl být mj. nárok na osvobození od poplatku materiálně posouzen v řízení o stanovení poplatku. Rozhodnutím krajského úřadu č. j. KK/1697/LP/22-46 ze dne 2. 12. 2024 bylo v přezkumném řízení rozhodnutí správce daně č. j. 2471/OFE/22-5 zrušeno a řízení zastaveno. Jak krajský úřad v odůvodnění rozhodnutí též uvedl, překvalifikoval podání poplatníka ze dne 5. 5. 2022 jako ohlášení, které doplňuje původně podané ohlášení ze dne 12. 4. 2024. Rozhodnutí krajského úřadu nabylo právní moci 4. 12. 2024.

[9] Výzvou č. j. 2471/OFE/22-26 ze dne 25. 9. 2023 vyzval správce daně poplatníka ke sdělení rozsahu a doby užívání veřejného prostranství – pozemků 903/1 a 903/2 v souvislosti s revitalizací objektu Císařských lázní v letech 2020 až 2023. Poplatník k výzvě správce daně sdělil, že pozemek 903/2 byl užíván v celé ploše 2523 m^2 v době od 12. 2. 2020 do 30. 6. 2023. Ke zvláštnímu užívání pozemku 903/1 opakovaně uvedl, že jej využíval zhotovitel (společnost GEOSAN GROUP, a.s., IČO 2869522) na základě svého rozhodnutí; rovněž opakovaně podal „*Žádost o osvobození od poplatkové povinnosti za užívání veřejného prostranství, pozemku p. č. 903/2 v k. ú. Karlovy Vary. 903/2*“. Následně dne 10. 11. 2023 doplnil ohlášení o zvláštní užívání pozemku 903/1, a to v rozsahu 814 m2 v době od 8. 7. 2020 do 15. 6. 2023 pro umístění staveniště. Uplatnil též nárok na osvobození od poplatku mj. z důvodu, že *dle platné obecně závazné vyhlášky je od poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství osvobozen zábor, kde je investorem (i částečným) stavebních prací město*.

[10] Platebním výměrem správce daně č. 90950071/123/1, č. j. 2471/OFE/22-39 ze dne 16. 12. 2024, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností č. j. 2471/OFE/22-40 ze dne 9. 1. 2025, vyměřil správce daně poplatníkovi poplatek za užívání veřejného prostranství ve výši 40 077 120 Kč. Z platebního výměru nevyplývá, o jaké konkrétní zvláštní užívání veřejného prostranství se v daném případě jednalo, není tedy ani zřejmé, z jaké sazby poplatku byl poplatek vypočten. Ve stručném odůvodnění rozhodnutí nejsou označeny důkazní prostředky, které byly východiskem pro stanovení poplatku, správce daně se nevypořádal s uplatněným nárokem na osvobození, rovněž není zřejmá úvaha, která jej vedla k vyměření poplatku z pozemku č. 903/1 v rozsahu užívání 90 m^2 za dobu od 8.3. do 30.4. 2023 a v rozsahu užívání 1006 m^2 za dobu od 16. 5. do 15. 6. 2023 (když předmět ohlášení byl k výzvě správce daně vymezen 814 m2 a dobou od 8. 7. 2020 do 15. 6. 2023).

[11] Proti platebnímu výměru se poplatník dne 10. 1. 2025 odvolal. Odvolání správce daně podle § 113 odst. 1 písm. b) daňového řádu částečně vyhověl rozhodnutím o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 ze dne 11. 3. 2025, kterým upravil dobu a rozsah užívání pozemku 903/1 v souladu s ohlášením poplatníka, čímž došlo ke snížení vyměřené výše částky poplatku na 39 512 920 Kč. Ostatním odvolacím důvodům však nepřisvědčil. Rozhodnutí o odvolání bylo doručeno poplatníkovi 12. 3. 2025.

[12] Proti rozhodnutí o odvolání se poplatník dne 9. 4. 2025 odvolal, odvolání bylo postoupeno k vyřízení krajskému úřadu. Krajský úřad o odvolání rozhodl napadeným rozhodnutím č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025.

III. Posouzení věci Ministerstvem financí

[13] Podle § 108 odst. 1 písm. c) bod 2 daňového řádu je nařízení přezkoumání rozhodnutí dozorčím prostředkem. Přezkoumání rozhodnutí lze podle § 121 daňového řádu nařídit pouze z moci úřední, byť podnět může podat kterýkoli správce daně nebo osoba zúčastněná na správě daní.

[14] Přezkoumání rozhodnutí o stanovení daně lze podle § 122 odst. 3 písm. a) daňového řádu nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně.

[15] Ministerstvo financí nejprve přezkoumalo možnost nařízení přezkoumání napadeného rozhodnutí z hlediska běhu lhůt. Podle § 148 odst. 1 daňového řádu daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky. Počátek běhu lhůty je stanoven dnem, v němž se daň stala splatnou. Podle čl. 7 odst. 4 písm. b) obecně závazné vyhlášky byl poplatek splatný do 15 dnů po ukončení užívání veřejného prostranství. Užívání pozemku p. č. 903/1 v katastrálním území Karlovy Vary bylo ukončeno 15. 5. 2023. Lhůta pro stanovení poplatku běží od 30. 5. 2023 do 30. 5. 2026. Užívání pozemku p. č. 903/2 katastrálním území Karlovy Vary bylo ukončeno 30. 6. 2023. Lhůta pro stanovení poplatku běží od 15. 7. 2023 do 15. 7. 2026. Podle § 148 odst. 2 písm. d) daňového řádu se lhůta pro stanovení daně prodlužuje o jeden rok, pokud v posledních 12 měsících před uplynutím dosavadní lhůty dojde k oznámení rozhodnutí ve věci opravného prostředku. Mezi opravné prostředky patří podle § 108 odst. 1 písm. a) daňového řádu odvolání. V daném případě bylo poplatníkem podáno odvolání proti platebnímu výměru dne 10. 1. 2025. Rozhodnutí o odvolání č. j. 2471/OFE/22-45 bylo poplatníkovi oznámeno

prostřednictvím datových schránek dne 12. 3. 2026 (pod ID zprávy 1492825809). Tímto úkonem došlo k prodloužení lhůty pro stanovení poplatku.

[16] Bylo prověřeno, že podnět byl podán v zákonné lhůtě, když lhůta pro stanovení poplatku dosud neuplynula.

[17] Ministerstvo financí dále přezkoumalo průběh řízení, resp. provedené úkony, napadené rozhodnutí a jemu předcházející platební výměr z hlediska existence případných právních vad.

[18] Daňový řád v § 113 upravuje podmínky, za kterých je správce daně, jehož rozhodnutí je napadeno odvoláním, oprávněn rozhodnout o odvolání. Jednou z nich je pod písmenem b) daňového řádu uvedené oprávnění správce daně rozhodnout *o odvolání sám, pokud mu vyhoví částečně a ve zbytku je zamítne*. Jedná se o výjimku ze zásady dvojinstančnosti řízení, kdy je v souladu se zásadou hospodárnosti prvoinstančnímu správci daně umožněno zjednat nápravu, shledá-li odvolací námitky daňového subjektu alespoň částečně důvodné. V rozsahu, v jakém uzná odvolací námitky, změní své rozhodnutí, naopak v části, v níž se s odvolatelovými důvody neztotožňuje, odvolání zamítne. Rozhodnutí o odvolání správce daně prvního stupně je novým rozhodnutím v I. stupni, proto je proti němu přípustné odvolání, a to do části, v níž nebylo odvolání vyhověno. Tato skutečnost vyplývá ze systematického výkladu § 113 odst. 1 písm. a) a § 109 odst. 1 daňového řádu, ve spojení se zásadou dispoziční a zákazu přezkumu ve prospěch již uspokojeného odvolatele (nelze napadat rozhodnutí v rozsahu, v jakém je pro odvolatele příznivé).

[19] Rozhodnutí o odvolání, vydané správcem daně, tyto požadavky splňovalo, když je z něho zřejmé, že vyhověno bylo odvolací námitce poplatníka, spočívající v úpravě doby užívání veřejného prostranství, pokud jde o pozemek 903/1, zohledněné při výpočtu poplatku a ve stanovené výši poplatku. Rozhodnutí o odvolání obsahuje též výrok o tom, že zbývající námitky poplatníka byly zamítnuty, včetně zdůvodnění. Poplatník byl rovněž poučen o právu na odvolání proti rozhodnutí o odvolání, kterého poplatník v zákonné lhůtě využil (dále jen „druhé odvolání“).

[20] Ve svém druhém odvolání poplatník zopakoval důvody, které již uváděl ve svém předchozím odvolání proti platebnímu výměru. Ministerstvo financí se neztotožňuje s námitkou správce daně, že poplatník nemohl stejné odvolací důvody uvést, když správce daně již všechny námitky vypořádal ve svém rozhodnutí o odvolání, ani že nemohl k druhému odvolání předkládat další důkazy pro podporu svých tvrzení.

[21] Ministerstvo financí podotýká, že v daňovém řízení se uplatňuje zásada dvojinstančnosti řízení, která je založena na oprávnění přezkoumat rozhodnutí správce daně nadřízeným správním orgánem v rámci řádného opravného prostředku, typicky odvolání. V rozhodovací praxi se tato zásada mimo jiné projeví tím, že prvostupňové a odvolací řízení spolu tvoří jeden celek. To znamená, že krajský úřad v odvolacím řízení vystupuje nejen jako orgán, kterému zákon ukládá přezkoumat zákonnost rozhodnutí prvoinstančního správce daně, ale je také tím, kdo odstraňuje a napravuje skutkové vady předchozího řízení. Zásada dvojinstančnosti řízení je tak vedena snahou o zvýšení ochrany práv daňového subjektu bez nutnosti soudního řízení.

[22] Možnost i částečného vyhovění odvolacím důvodům prvoinstančním správcem daně je výjimkou ze zásady dvojinstančnosti, která má sloužit k rychlé nápravě vad

rozhodnutí v rámci tzv. samoopravy (autoremedury). Nemůže však být tímto způsobem zhoršeno postavení odvolatele. Proto v části, v níž není odvolacím námitkám vyhověno, musí být zachována možnost přezkoumání vad rozhodnutí odvolacím orgánem ve smyslu § 114 odst. 1 daňového řádu. Pokud tedy správce daně nevyhověl některým odvolacím námitkám poplatníka, postupoval poplatník správně, když stejné námitky v druhém odvolání zopakoval. Podle § 111 odst. 2 daňového řádu mohl též do doby vydání rozhodnutí své odvolání doplňovat, popř. jej vzít zpět.

[23] Druhé odvolání poplatníka již nemohlo směřovat proti platebnímu výměru, nýbrž směřovalo proti rozhodnutí o odvolání, vydanému v tzv. částečné autoremeduře správcem daně. Tato skutečnost je pro posouzení napadeného rozhodnutí klíčová.

[24] Odvolací orgán mohl v řízení o druhém odvolání podle § 116 daňového řádu rozhodnout buď o změně rozhodnutí o odvolání (např. mělo-li být námitkám vyhověno ve větším rozsahu), nebo o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí o odvolání (pokud nebyly další námitky důvodné). O zrušení rozhodnutí o odvolání a zastavení řízení mohl krajský úřad rozhodnout pouze, pokud by byly splněny důvody pro zastavení řízení podle § 106 daňového řádu (např. nepřípustnost odvolání, zpětvzetí, odpadnutí předmětu řízení).

[25] V posuzovaném případě krajský úřad rozhodl o zrušení rozhodnutí o odvolání a zastavení řízení, aniž by pro takový postup existoval zákonný důvod. Samotné zrušení rozhodnutí o odvolání (o částečné autoremeduře) nemůže vést k eliminaci předmětu řízení, neboť je třeba mít na paměti, že o stanovení poplatku bylo rozhodnuto platebním výměrem, nikoliv rozhodnutím o odvolání. Jinými slovy, rozhodnutím o odvolání, vydaným správcem daně podle § 113 odst. 1 daňového řádu, bylo založeno řádné odvolací řízení, které musí být dokončeno zákonným způsobem, tj. nelze řízení „vynulovat“ jeho zastavením, pokud nebylo meritorně dořešeno.

[26] Rozhodnutí vydané v rámci autoremedury nemůže být odvolacím orgánem samostatně zrušeno a zastaveno řízení, protože odvolací orgán nemá pravomoc samostatně rušit takové rozhodnutí. Lze do něho však zasáhnout, je-li závislé na části, která je předmětem odvolání. Pro úplnost lze dodat, že pokud by mělo být (samostatně) zasaženo do rozhodnutí vydaného v autoremeduře, muselo by se tak stát jeho přezkoumáním v přezkumném řízení.

[27] Proto jestliže krajský úřad napadeným rozhodnutím hodlal zrušit rozhodnutí o odvolání, musel současně rozhodnout o odvolání sám. Nelze připustit, aby odvolací orgán ignoroval odvolací námitky, jimiž se částečná autoremedura nezabývala a které byly výslovně zopakovány ve druhém odvolání (popř. je vypořádal pouze v odůvodnění). Zastavením řízení bez dalšího došlo fakticky k odepření přezkoumání odvolacích námitek, porušení zásady dvojinstančnosti i k porušení práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

[28] Z uvedených skutečností lze přijmout právní závěr, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, co se stalo s původním rozhodnutím (platebním výměrem). Takový postup je nezákonný a v rozporu se strukturou odvolacího řízení podle daňového řádu.

IV. Závěr

[29] Ministerstvo financí konstatuje, že napadené rozhodnutí krajského úřadu č. j. KK/1697/LP/22-54 ze dne 4. 11. 2025 je založeno na podstatných vadách, o nichž lze mít za to, že mají vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Zákonné podmínky pro nařízení přezkoumání tohoto rozhodnutí ve smyslu § 121 daňového řádu byly naplněny.

[30] Přezkumné řízení napadeného rozhodnutí provede Krajský úřad Ústeckého kraje, který je odvolacím a přezkumným orgánem v dané věci na základě rozhodnutí Ministerstva financí o delegaci místní příslušností k výkonu správy daní č. j. MF-63867/2025/3903-10, přičemž je v řízení vázán důvody, pro které bylo přezkumné řízení nařízeno, a právním názorem Ministerstva financí, vyjádřeným v tomto rozhodnutí; v tomto rozsahu může též řízení doplňovat a odstraňovat vady.

[31] Výsledkem Krajským úřadem Ústeckého kraje provedeného přezkumného řízení bude rozhodnutí, vydané podle § 123 odst. 5 daňového řádu, kterým se napadené rozhodnutí zruší nebo změní, zjistí-li, že byly splněny podmínky podle § 121 odst. 1 daňového řádu. V opačném případě se přezkumné řízení zastaví.

[32] Pro nařízení přezkoumání rozhodnutí je rozhodující, zda příslušný správce daně dojde po předběžném posouzení věci k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem. V posuzované věci Ministerstvo financí k takovému závěru došlo a takový závěr je odůvodnitelný. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může příjemce rozhodnutí podat rozklad ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho doručení. Rozklad je nepřípustný, směřuje-li pouze proti odůvodnění rozhodnutí. Rozklad se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je rozkladem napadeno. Podaný rozklad nemá odkladný účinek (§ 108 odst. 2 a § 109 odst. 5 daňového řádu).

Nařízení přezkoumání rozhodnutí má vůči přezkoumávanému rozhodnutí a navazujícím rozhodnutím odkladný účinek až do doby oznámení rozhodnutí ve věci, vydaného v přezkumném řízení.

JUDr. Marta Balnerová
Uzlová
Ředitel odboru
Digitálně podepsáno 22. 04. 2026 10:12:45
Česká republika - Ministerstvo financí

JUDr. Marta Balnerová Uzlová
ředitel odboru Správní činnosti

Na vědomí:

Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary
Krajský úřad Ústeckého kraje, se sídlem Velká Hradební 3118/48,400 01 Ústí nad Labem